

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CONFERENCE: Le sens de l'initiation

CD 5024FR (I+II+III)

CD 3 – Construire son temple intérieur

(A-ți construi templul interior)

Data: 4 aprilie 1976

Durata: 53'21”

TRACK 1

Ce-am putea adăuga, dragi frați și surori ? În această mică conferință, sunt prea multe lucruri esențiale. Da, esențiale, vedeți. Dar se pot totuși adăuga (și altele) pentru a ajuta, pentru a ușura munca discipolului. Și este lucrul de care mă îngrijesc mereu: cum să vă ușurez, cum să vă ajut. Așa că am să mă opresc asupra muncii esențiale pe care discipolii o executau în Misterele vechiului Egipt.

Munca era aceeași și în celelalte (Mistere) - în Tibet, în India, în Caldeea, în Babilon - și chiar la kabbaliști. Forma exterioară era diferită, metodele erau puțin diferite, dar munca în profunzime era esențialmente aceeași. Acum, desigur, că ceea ce am să vă revelez nu va privi pe toată lumea, ci doar pe cei care au această sete, această dorință de a se perfecționa, de a se elibera. Ceilalți vor continua să facă experiențe, să încerce diferite lucruri, să se ardă, să sufere, să învețe, să se ridice, să cadă din nou, până când vor înțelege și ei că sunt pe cale să-și piardă timpul, forțele inutile. Aceste fapte se bazează doar pe latura vegetativă, pe latura instinctivă, pe latura biologică - pentru că noi toți am venit pe Pământ pentru a mânca, a bea, a munci, a aduce pe lume copii – deci pe această latură, pentru care Naturii i-au trebuit mii de ani ca să o pună la punct, (aceste ființe) neștiind că ceea ce am reușit,

ceea ce am obținut, după milioane de ani de efort (să dezvoltăm cutare sau cutare capacitate, cutare și cutare posibilitate, cutare și cutare simț, pentru a ne putea descurca, pentru a putea lucra, pentru a putea mânca și bea și a fi sănătoși) că acesta deci este doar un mijloc și nu scopul existenței. Trebuia mers până aici, era indispensabil, era necesar, dar nu pentru a rămâne veșnic aici și a continua să rămâi la acest nivel pur vegetativ. Și 9/10 din omenire s-au oprit aici. Privind, studiind, trăind, văzând că întreaga lume e construită așa: să mănânce, să bea, să respire, să trăiască, să procreeze, să muncească și așa mai departe, ei au găsit acest lucru ideal și au luat (drept scop) mijlocul la care natura ne-a adus nu ca să ne oprim la el, ci ca să mergem mai departe: datorită acestor mijloace, acestor posibilități – biologice, fizice, fiziologice, anatomice – să putem merge mult mai departe, mult mai departe, mult mai departe, să atingem regiuni celeste. Și acest lucru foarte puțini oameni l-au văzut: că în inteligența cosmică, scopul nu este mijlocul. Acolo unde au ajuns oamenii, unde a ajuns întreaga omenire, ei consideră că sunt deja “puși la punct” împliniți. Au posibilități și mijloace anatomice, fiziologice, biologice formidabile, dar splendoarea, perfecțiunea, latura ideală a vieții nu se poate realiza rămânând doar la această latura în calitatea ei de mijloc (de instrument). Trebuie deci să o utilizăm ca pe o bază, ca pe un mijloc, dar să nu rămânem la el. Să putem deci să folosim toate mijloacele, toate posibilitățile pe care ni le-a dat natura după milioane de ani de eforturi și lucrări, să le putem utiliza pentru a obține alte lucruri, care sunt mult mai îndepărtate, mult mai celeste, mai minunate, mai luminoase. Și la acest lucru foarte puțini oameni au ajuns. Foarte puțini au văzut, au înțeles, au simțit că adevărata viață nu este cea biologică, nu este viața pur instinctivă. Că există ceva, un lucru în slujba căruia trebuie pusă această viață pe care am obținut-o, trebuie pusă la treabă, ca să ne ducă mult mai sus. Altfel, nu putem merge mai departe, fără aceste achiziții pe care le-am obținut în milioane de ani de eforturi.

Care sunt, așadar, făpturile care au ajuns să înțeleagă că există ceva mai mult de

făcut, de realizat, ceva mult, mult, mult mai celest ? Sunt Inițiații, sunt marii Maeștri. Ei au văzut, și-au dat seama, au înțeles și atunci ne-au dat mijloace și polibilități pentru a obține, pentru a realiza, pentru a trăi, pentru a concretiza această viață sublimă.

Bineînțeles că în această privință sunt prea multe lucruri de spus. Pentru că dacă noi cunoaștem acest lucru, știm că viața vegetativă, viața biologică trebuie să fie luată doar ca un mijloc pentru a ajunge la scop, dar fără a cunoaște relațiile, măsura, raporturile, corespondențele și așa mai departe, ne putem face foarte mult rău. Și de aceea avem nevoie de un Maestru, de un Instructor care să ne poată învăța, prezenta lucrurile cum trebuie, pentru a ne putea folosi capacitățile fizice, materiale, anatomice, punându-le în slujba unui alt ideal, care este celest. Așadar, dacă nu există un ghid, un Instructor, aaa..., atunci ne putem face foarte mult rău, pentru că vom perturba multe lucruri, vom exagera multe lucruri, vom pune în contradicție multe lucruri și atunci este chiar posibil să se întâmple drame, tragedii, nenorociri, în ciuda dorinței noastre bune de a realiza Înaltul Ideal. Dacă nu ar exista necesitatea acestei Lumini, a acestei științe, a acestei învățături, a acestor metode, adică a acestor Instructori, atunci omenirea își va face mult rău. Și de aceea, lumea invizibilă, știind că omenirea nu trebuie să se oprească numai asupra laturii pur materiale, senzuale, biologice, ci că aceasta trebuie să se afle în slujba..., trebuie să fie consacrată realizării a ceva mult mai mareț, ... a trimis periodic, în toate epocile, ființe special pregătite, perfecționate, evaluate, pentru a-i ajuta pe oameni. În felul acesta, omenirea a avut mulți astfel de instructori și a progresat, a progresat, a progresat în multe domenii.

TRACK 2

Acum, dat fiind că așa stau lucrurile, (să vedem) care este munca, munca sublimă pe care discipolul trebuie să o înfăptuiască. Am să vă spun. Acesta este summum-

ul, este piscul, este scopul, este chintesența a tot. Iată cum se petreceau lucrurile în vechiul Egipt: discipolul era învățat că ființa umană este un rezumat, un microcosmos și că toată natura este reprezentată în ființa umană, în forul ei interior, în gândurile, în sentimentele, în dorințele ei, în corpurile ei subtile; dar că deocamdată, dat fiind că viața ființei omenești nu este total în acord, în armonie, în perfectă stare, ea, în ignoranța ei, din cauza înclinațiilor ei, a dorințelor ei rele, s-a bălăcit, a coborât, a intrat în locuri murdare și impure – prin nutriție, prin ceea ce bea, prin respirație, prin fapte, prin tot felul de lucruri – și a adunat lucruri extrem de negative, de întunecate, de terne, ca particule, ca materie în propriul ei organism – și că trebuie să se debaraseze de aceste materiale. Ea trebuie să se purifice, să se spele, să se curețe, să se sanctifice. Dar pentru a putea face acest lucru, li se explica faptul că toate aceste materiale pe care omul le-a adunat prin tot felul de activități nechibzuite și fără sens, lipsite de inteligență, el se supraîncărcă cu lucruri care acționează deja negativ asupra lui, care îi barează calea, care îl stânjenesc, care îl rățăcesc și care îl împiedică să vadă limpede și că pentru a realiza anumite lucruri, voința este și ea paralizată și așa mai departe. Deci, din cauza acestor materiale heteroclite, pe care le-a adunat de secole, din cauza ignoranței sale sau a dorințelor și seducțiilor, a relei voințe, acum trebuie să lichideze această materie. Ea este prezentă în el, e lipită de el și în felul acesta, toate anomaliile, toate dezordinile, toate bolile, toate lucrurile disonante, dezagrabile se explică prin prezența materialelor, a particulelor “zburlite”, heteroclite, întunecate și diabolice. Și în acest fel, marii Maeștri din vechiul Egipt, treceau discipolul prin metode de purificare. De altfel (purificarea) este menționată peste tot, în toate religiile, însă foarte pe scurt, insuficient, fără a arăta importanța purificării, care nu înseamnă numai să te cufunzi într-un râu, într-o baie ???, într-un bazin, ci că ea trebuie să fie un mod de viață, un mod de a lucra, un mod de a simți. E nevoie de ani, pentru a te purifica. Este o întreagă știință.

Și în ce fel lucra discipolul datorită sfaturilor acestor mari Maeștri ? Li se explica, mai întâi, că fiecare gând, fiecare sentiment, fiecare dorință avea corespondențele sale cu materia celestă sau infernală. Și pentru a putea provoca sau atrage sau respinge această materie, existau aceste corespondențe în forul lui interior. Astfel, când avea gânduri bune, sentimente bune, dorințe bune și o voință hotărâtă de a atrage toate aceste particule celeste ale unei materii absolut pure, neîntinate, eterne, care nu devine niciodată bolnăvicioasă și nu se oxidează niciodată, deci, atunci când lucra pentru a atrage această materie prin inima, prin sufletul, prin gândul său, în fiecare zi, atunci această materie, aceste particule se instalau în tot corpul său, își găseau locul și, în același timp, ele alungau particulele mușcate, îmbătrânite, cangrenoase, prăfuite. Se producea deci o înlocuire a materialelor. În felul acesta se instalează puritatea, iar lucrurile impure pleacă, dispar. Până când ? Până când discipolul își reînnoia în întregime corpul fizic, corpul eteric, corpul astral, corpul mental. Pentru celelalte nu era nevoie, pentru că celelalte corpuri sublime sunt făcute dintr-o materie absolut nemuritoare. Și i se explica faptul că nu exista nimic, nimic, nimic mai important ca muncă în existență, decât aceea de a schimba, de a înlocui vechile particule obscure și terne și bolnăvicioase, cu altele, care sunt cerești, care sunt strălucitoare și că în felul acesta se reînnoia. Și ce făcea el, de fapt ? Nu făcea decât să-și clădească, să-și construiască, să-și edifice templul, din materiale ca pietrele prețioase, inoxidabile și strălucitoare. Și când ajungea, deci, să lucreze timp de ani, cu toată iubirea, cu toată credința, cu toată convingerea, cu toată gândirea și voința, pentru a realiza acest lucru, a se purifica, a se curăța, a se spăla, a se sanctifica, atunci își construia propriul templu. Și aceasta se numea “edificarea”. Cuvântul “a edifica” nu însemna nimic altceva decât “a construi”. “Edificiu”. A-și construi propriul templu. De ce ? Aaa, aceasta era doar prima muncă, de pregătire. Iar cea de-a doua muncă ce urma după aceea - care era și mai importantă, și mai esențială - era de a face să coboare Sfântul Duh, Spiritul lui

Dumnezeu pentru a locui în acest templu. Și când reușea să facă acest templu atât de pur, nemurdărindu-l niciodată, nefăcând schimburi cu Infernul, legându-se mereu de Cer, niciodată cu canalele de evacuare, reușea deci să-și curețe, să-și purifice într-atâta propriul templu, Dumnezeu, care iubește ce e pur, ce e luminos, ce e frumos, se hotăra să intre și să locuiască în el. Și odată ce Duhul Sfânt – sau Dumnezeu, dacă vrei, sau Hristos – se hotăra să locuiască în acest templu, care era de o (mare) frumusețe, atunci El nu era singurul (care venea), pentru că El este însoțit de toți Arhanghelii, de toți Îngerii, de o întreagă ierarhie, care nu-L pot niciodată lăsa singur, nu pot să se despartă, să se separe (de El), și toți, chiar și slujitorii Naturii vii Îl însoțeau. Și, în felul acesta, discipolul devenea, ehee, un tabernacol al Celui Veșnic, iar Sfântul Duh conducea lucrurile, organiza lucrurile, orienta lucrurile în sensul Împărăției lui Dumnezeu și al Dreptății Sale. În acea ființă nu mai existau dorințe, nu mai existau pasiuni, nu mai existau vicii, nu mai existau pofta, nu mai existau lucruri imorale, lucruri mărunte, terestre, era complet eliberat și nu se mai gândea decât să slujească pentru venirea Împărăției lui Dumnezeu și a Dreptății Sale, cu toate mijloacele și după toate posibilitățile lui. Deci, a doua muncă...

TRACK 3

Deci, a doua muncă era din nou de cea mai mare importanță, pentru că, odată ce Sfântul Duh și-a ales domiciliul, el (discipolul) nu era niciodată complet părăsit, el era întotdeauna bine sfătuit, bine condus, bine orientat, bine protejat. Și, pe măsură ce treceau anii, evenimentele se schimbau din ce în ce mai mult, manifestările se schimbau – și manifestările deveneau din ce în ce mai divine, din ce în ce deveneau perfecte.

Iată deci, acesta era idealul, aceasta era munca discipolului. Nu era nimic mai presus de asta. Aceste două lucruri erau summum-ul, erau vârful, erau perfecțiunea.

Și acum, cine înțelege asta, că (acest lucru) este cel mai mare adevăr care a existat, care există și care va exista întotdeauna, și că acesta este scopul existenței și că Inteligența cosmică ne-a pregătit pentru a realiza într-o zi acest lucru, cei care (înțeleg asta) se horărăsc acum, în loc să aștepte secole și milenii pentru a începe, ei se hotărăsc astăzi, absolut convinși că este așa și lasă de-o parte pe toți cei ce spun povești, toate idioțeniile, toate filozofiile stupide, pe oamenii care sunt cufundați doar în lumea celor 5 simțuri, care nu se gândesc decât să ??? să extirpe, să fure, să înșele, să lezeze și să distrugă; atunci îi lăsăm de-o parte, nu mai vrem să-i imităm, nu mai vrem să urmăm filozofia lor, punem complet cruce și ne hotărâm să lucrăm la propriul templu și să-l facem să fie locuit de Dumnezeu.

Acum, dacă cineva îmi spune că și acest lucru ??? este trecător, este la fel de temporal și că nu va folosi decât în răstimpul unei existențe, care este atât de scurtă... Nu ! Este singurul lucru care se va repeta veșnic, chiar dacă va trebui să coborâm din nou pe Pământ, vom pleca cu această perfecțiune, cu aceste clișee, cu aceste ierarhii... și când ne vom întoarce pe Pământ din nou, nu vom mai face eforturi pentru a face din corpul nostru un templu al Domnului, el va fi construit încă de la naștere, încă de la concepție, corpul va fi modelat, sculptat exact după aceste clișee. Deci, este singurul lucru care nu este trecător, temporar și care nu se șterge. Deci, lucrând, chiar și în planul fizic, pentru a schimba corpul fizic, acest lucru nu va mai fi trecător. Fiindcă, pentru a ajunge să schimbi corpul fizic și să-l faci invulnerabil, invincibil, trebuie să schimbi și celelalte corpuri, să adaugi particule mult mai perfecționate. Iar aceste lucruri rămân. În timp ce toate celelalte activități, toate celelalte achiziții, tot ce am reușit să obținem în aparență, va dispărea complet. Nu va rămâne nici urmă de ele – în afară de asta. Așadar, dacă lucrați în acest sens, lucrul acesta nu se va pierde niciodată; eforturile pe care le veți face nu vor fi niciodată pierdute, pentru că așa stau lucrurile. Singura muncă ce contează, care va dura o eternitate, ale cărei rezultate sunt incalculabile, imposibil

de măsurat este de a lucra pentru a face din corpul fizic un templu al lui Dumnezeu.

Iar acum, desigur, pentru a ajunge să faci perfect această muncă, trebuie să cunoști multe alte lucruri pe lângă asta: să cunoști natura hranei, a băuturilor, a atmosferei, a respirației, a exercițiilor, a mișcărilor, a tuturor dorințelor, a tuturor gândurilor, să cunoști natura lor. Și puteți cunoaște toate aceste lucruri datorită Învățămintului – pentru că eu am luat deja măsuri de precauție dinainte (???), am dat deja aceste cunoștințe în cărțile mele, pentru ca (voi) să nu fiți neștiutori, pentru a cunoaște puritatea fiecărui lucru. Veți găsi deci toate aceste moduri de a vă hrăni, de a gândi, de a mânca, de a vă spăla, și chiar cuvântul, puritatea cuvântului, puritatea privirii, puritatea gestului; de pildă există anumite gesturi pe care (le fac) unele femei, care produc efecte extrem de senzuale, care provoacă, care trezesc, care aprind, pentru a-i aduce pe bărbați la ce doresc ele și așa mai departe. Deci (am procedat așa ca) să puteți studia această problemă a purității și poate că, citind din nou cartea « Misterele lui Iesod », veți găsi și alte lămuriri, pe care poate nu le-ați remarcat citind-o în viteză, ca pe un roman; dar, citindu-o de două sau trei ori, veți descoperi lucruri printre rânduri, lucruri extraordinare (despre) cum să reușești să lucrezi în fiecare zi pentru purificare și pentru sanctificare.

TRACK 4

Acum, desigur, eu am o asemenea experiență de viață, încât nu pot să cred că întreaga lume nu dorește decât aceste lucruri atât de sublime. Nu. Oamenii sunt încă atât de afundați, atât de prinși în anumite angrenaje, în anumite dorințe, încă nu pot vedea limpede. Nici măcar nu doresc aceste lucruri. Nu doresc această puritate, nu doresc să facă din corpul lor un lăcaș al lui Dumnezeu. Nu, acestea sunt lucruri îndepărtate, de negândit. Oamenii sunt atât de prinși în angrenajul unor lucruri din corpul fizic, din corpul astral sau în pasiuni, încât sunt atât de cufundați, adânciți, captivați încât nici măcar nu poți să gândești că... Sunt foarte puțini

oameni... Vedeți ? Nu-mi fac iluzii. Vor fi foarte, foarte, foarte puțini cei care se vor avânta pe acest drum și desigur că aceia vor fi cei mai maturi, cei care au suferit mult, care au avut multe dezamăgiri, multe mâhniri, multe nenorociri, care au fost răniți, înșelați. Foarte puțini se vor hotărî, vor înțelege; foarte puțini vor fi cei care vor dori să se elibereze de această viață care nu aduce mare lucru, iar ceilalți vor continua. Ei vor avea bucurii, plăceri, vor avea distracții, tot felul de lucruri, dar vor avea parte, de asemenea, de lovituri de baros, de surprize – pentru că ele sunt legate. Nu putem forța lucrurile. Nu putem forța pe nimeni, nu putem să ne impunem (voința), să amenințăm, să-i obligăm pe oameni să ducă o viață celestă, o viață spirituală. Nu este cu putință. Chiar în Fraternitate, în ciuda acestor mari adevăruri, în ciuda acestor conferințe, în ciuda acestei lumini, în ciuda acestor lucruri extraordinare care v-au fost date, (frații și surorile) sunt încă cufundați în lucruri vechi, vechi, vechi, în concepții, obiceiuri, lucruri tradiționale... Nu se pot elibera, nu pot vedea limpede, ca de exemplu acei Inițiați din vechiul Egipt. Ei vedeau lucrurile... oho ! Asta nu înseamnă că nu mai mâncam, că nu mai respiram, că nu se mai îmbrăcam, că nu mai beau. Ba da ! Dar scopul lor nu mai era în toate acestea. Ele reprezentau un mijloc, lucruri necesare, indispensabile, dar scopul lor era Oh, là, là ! în altă parte. De ce n-ar trebui să facem același lucru ? Nimeni nu vă obligă să nu mâncați, să nu vă căsătoriți, să nu aveți copii... Numai că iată, făcându-le ca toată lumea, observăm după aceea că suntem legați fedeleș, că suntem atât de limitați, de încurcați, că suntem în asemenea măsură în imposibilitatea de a face multe alte lucruri – pentru că ne-am lăsat limitați de alte voințe. Este foarte complicat, să știți, să ajungi să faci foarte, foarte bine lucrurile, să te simți bine pe Pământ și în Cer. Trebuie să ai multă, multă lumină, multă inteligență, multă voință. Eu am analizat mentalitatea umană. Este extraordinară ! Extraordinară ! Orice le-ai spune oamenilor, adevărurile cele mai sublime, cele mai absolute, ei au mereu în mintea lor o speranță de a găsi ceea ce doresc în alt fel, în felul lor. Și este

imposibil. Vor vedea pe urmă. Dar ei cred că este cu putință. Ei vor căuta, vor găsi, cu trucuri, cu șmecherii, cu deviații, ei cred... Ei bine ei vor ??? se vor poticni, vor suferi. Și vor înțelege că nu există (alt mod). Ei da, și totuși ei cred. Cred că vor obține ceea ce doresc așa cum gândesc ei, cum cred ei. Iar eu nu cred. E singurul lucru de care m-am debarasat de ani și ani. Nu mai cred că este cu putință. Vedeți ? Dar această natură, această mentalitate umană este extraordinară ! Ea crede că va reuși așa cum gândește ea. Bine, bine, bine. Dacă acele ființe ar fi studiat în prealabil cum stau lucrurile în lume, cum este făcută Natura, cum a aranjat lucrurile Inteligența cosmică, de mult timp nu ar mai fi crezut. Dar cum ei nu știu cum stau lucrurile în realitate, ei cred că vor obține una și alta, fericirea, puterea, controlul, dominația, banii, bogăția, gloria, prin trucuri și șmecherii pe care și le imaginează ????. Dacă le-ar compara ??? cu Inteligența cosmică, Inteligența cosmică ar fi zis: «Niciodată. Nu este cu putință ! Nu așa am aranjat eu lucrurile.» Dar ei nu vor să se informeze acolo. Știu ei ce știu ! Și își frâng gâtul ! Priviți-i pe tineri. Există cupluri care se iubesc, sunt amorezați. Chiar dacă un Maestru le spune: «Nu va dura mult timp, (relația) se va destrăma, pentru că nu sunteți făcuți unul pentru altul. Uniunea voastră nu este binecuvântată de Cer.» Aaa, nu vor crede. Din moment ce simt această iubire, această atracție, nu vor crede. Numai după aceea vor verifica cât de mult s-au înșelat, bazându-se pe lucruri părelnice, pe senzații, care nu pot dura deseori. Și (vor constata) că clarvederea, cunoașterea unui Maestru merge mai departe. De câte ori nu s-a întâmplat ! Dar ei cred, tinerii cred că Maestrul ??? se înșală, în timp ce iubirea lor este ceva extraordinar. Și de ce e așa ? Pentru că așa e. Așa e natura umană.

Bine, bine, dacă nu au nevoie de mai mult, este foarte bine, e minunat, e grozav, dar după aceea nu trebuie să se plângă, nu trebuie să se mai vaite, apoi. Să spună : «Așa stau lucrurile, am meritat asta, pentru că sunt prea prost.» Trebuie s-o spună. A, nu, nu, nu ! Niciodată ! Doar când văd ce știu fapăturile, ce este în capul lor. Dar ei nu

văd micimea, nu văd că totul este atât de mărunț în interior. Nu știu nici măcar să mănânce, nici să bea, nici să facă dragoste, nici să respire. Și atunci drept cine se iau ? N-au învățat nimic în viață și nici măcar nu vor să-nvețe. Atunci nu mai rămâne decât un lucru: bătaia ! Bătaia la fund. Și viața are grijă de asta. Nu eu. Eu nu mă ocup cu asta. Dar viața nu lasă pe nimeni, pe nimeni, pe nimeni... Ori gândești corect, acționezi, ori, dacă nu... bețișoarele sunt aici. Că uneori ele nu vin imediat, ceea ce este sigur e că mai devreme sau mai târziu vin. Bastonașele sunt mereu aici, vin sub tot felul de forme.

TRACK 5

Fericiți cei care au înțeles că lucrul cel mai sublim este să lucrezi asupra ta însuși, pentru a modifica tot, a transforma tot, a înlocui tot. Substituirea. Da. Și dovada, dovada că acest lucru a existat deja în Ineligența cosmică (este că) ea a pregătit - chiar în planul fizic - corpul fizic toate particulele să fie înlocuite în decursul a 7 ani. 7 ani. După 7 ani nu mai există nici o particulă veche. Totul este reînnoit. Numai că iată, se pune întrebarea: dacă toate particulele sunt absolut noi, nu a mai rămas nici una din cele vechi, de ce omul este același ? La fel de sfrijit, la fel de fragil, la fel de mânios, la fel de senzual, la fel de avar, la fel de invidios ca înainte. Și eu am explicat într-o conferință că am schimbat corpul fizic, dar celelalte corpuri n-au fost schimbate, înlocuite. Continuăm să « coacem », să vrem, să dorim lucruri deloc « catolice ». Și de aceea, în celelalte domenii, memoria rămâne aceeași, deși corpul fizic nu mai este același. Iată lucruri pe care oamenii nu le cunosc. Și acum problema este nu numai de a transforma corpul fizic prin particule noi, ci de a face același lucru pentru celelalte corpuri. Și în acest fel, în final, (ne) construim corpul de slavă. Corpul de slavă nu este altceva decât corpul lui Hristos, corpul nemuririi și al purității – corpul budic, dacă vrei. Și apoi, nimic, absolut nimic nu-l poate întuneca, pentru că puritatea s-a instalat în toate regiunile. Iar acum, dacă discipolul

se agață de această idee, că cuvântul «puritate» este cheia a tot, tot, tot, a vieții veșnice, a clarvederii, a sănătății, a bucuriei, a puterii, a cunoașterii, atunci va fi în adevăr. Și de ce ? Pentru că, atunci când purificați ființa umană, lumina intră și iese mult mai ușor. Așadar, el începe să vadă mai limpede lucrurile. Așadar devenim mai inteligenți. Și când devenim puri, multe particule care puneau opreliști voinței pleacă, sunt îndepărtate și devenim mai puternici în voință. Și cum aceste particule care erau terne, murdare, impure stânjeneau sănătatea, atunci sănătatea se îmbunătățește. Și cum toate particulele care erau lipsite de lumină, care erau întunecate, întunecau ființa umană și omul devenea trist, devenea nefericit, devenea pesimist, atunci (când aceste particule erau îndepărtate), era cuprins, inundat de bucurie. Deci bucuria nu este altceva decât un aspect al purității. Cu cât ne purificăm mai mult, cu atât avem mai multă bucurie. Și așa mai departe. Și cum impuritatea este moarte, putrefacție, dezmembrare, fermentație, atunci cu cât înlocuim particulele cu altele pure, cu atât devenim nemuritori. Deci nemurirea, bucuria, fericirea, cunoașterea, puterea, sănătatea nu sunt altceva decât aspecte ale purității. Iată știința inițiativă condensată. Și acum, dacă nu credeți, verificați. Ceea ce v-am dat acum este neprețuit. Neprețuit. Dacă oamenii sunt obișnuiți să aprecieze o bucată de brânză, o bucată de caltaboș, o sticlă de vin, și așa mai departe, (pentru ei) sunt lucrurile cele mai prețioase, iar marile adevăruri nu reprezintă nimic pentru ei, absolut nimic, nu sunt nimic, în domeniul inițiativ este invers. Toate bogățiile, toate casele, toate palatele nu reprezintă nimic pe lângă un adevăr cu adevărat veridic. Și unde este așa ? În știința inițiativă. Inițiații cunoșteau valoarea lucrurilor. Inițiații nu apreciau decât marile adevăruri. Tot restul era aproximare, era variabil. Dar marile adevăruri ? Nu exista nimic mai prețios în mintea lor și în sufletul lor decât adevărurile. Acum, dacă sunteți oameni obișnuiți, nu veți da doi bani pe aceste mari adevăruri care vă pot face să avansați, să avansați, să avansați, să vă întărească, să vă facă nemuritori, să deveniți

formidabili. Deci, dacă sunteți oameni obișnuiți, nu veți da două parale pe aceste mari adevăruri. Dar dacă sunteți cu adevărat fii ai Domnului și fiice ale Domnului, vă veți repezi la ele și veți spune: «Doamne, Dumnezeule, suntem bogați, suntem bogați, suntem bogați ! Astăzi avem Cerul și Pământul ! Avem toate posibilitățile de a ieși, de a învinge, de a triumfa și de a domina tot. E o chestiune de timp.» Iată cum trebuie să gândească discipolul. Nu, nu puteți încă să mă înțelegeți, nu puteți încă să apreciați ceea ce vă dau. Ceea ce vă dau, sunt lucruri de neprețuit. Și de ce fac asta ? Pentru plăcerea mea, pentru bucuria mea. Eu sunt cel care se deschide, « înfloreste », care se bucură că vă dă bogății, bogății, bogății, iar voi așteptați de la mine o bucată de caltaboș și o sticlă de vin, o bucată de brânză sau câțiva gologani. Iată vechea educație, vechea instruire, vechile aberații. Gândiți altfel acum ! Hai, dați-i drumul ! Repeziți-vă la aceste lucruri.

Și desigur, tot pentru a vă ajuta, (am să vă spun că) nu înseamnă că dintr-o dată veți învinge, veți izbândi. Nu, nu, nu. Câtă descurajare, încă, câte eșecuri, câte căderi ! Oh, là, là ! Câte gropi (mai sunt) pe acest drum ! Dar dacă nu vă opriți la ele și continuați, continuați, vă ridicați, o luați de la capăt, la sfârșit veți avea ultimul cuvânt, veți triumfa pentru totdeauna. Eu știu asta.

TRACK 6

Vedeți, nu mă număr printre cei care își închipuie că gata, ați ascultat această conferință și plecați de aici fiind deja divinități, că veți învinge totul dintr-o dată. Dar din păcate, lucrurile vechi sunt încă prezente: nevoile, dorințele, capriciile, slăbiciunile, grijile... Dar odată ce-ați înțeles că nu trebuie să rămâneți veșnic (așa) – trebuie să le deplasați, trebuie să le schimbați, trebuie să le îmbrânciți, trebuie să le tratați fără menajamente... Nu trebuie să rămâneți cu ele pentru totdeauna. Să știți să spuneți: «Ei da, este așa, astăzi este așa, am slăbiciuni, am defecte, am nevoi, dar Învățământul este un mijloc formidabil de a învinge tot; și veți aloca

timp – « *Vreme, vreme, vreme, vera, vera vera, rabota, rabota, rabota !* » și gata !
Și ce înseamnă asta ? Asta înseamnă: muncă, muncă, muncă și credință, credință, credință și apoi timp, timp, timp și asta e tot. Acordați timp. Și credeți. Și vă puneți pe treabă. Și gata ! Cu cât trece timpul sunteți uimiți de voi înșivă, nu mai sunteți aceiași. Asta e tot, e simplu, e clar. E copilăresc. Este pentru bebeluși.

Pentru că eu v-am spus acest lucru și insist, insist. Priviți, dacă nu aveți acest ideal, de a lucra pentru o idee atât de sublimă – Fraternitatea Albă Universală pe întregul pământ, o familie – chiar dacă nu s-a realizat, este atât de mareț, atât de imens, încât nu mai puteți rămâne la fel. În interior veți fi atât plini, de dilatați, pentru că această idee este divină. Ea nu lasă fapăturile așa (cum sunt). Altfel, fără această idee, viața voastră va fi atât de obișnuită, ca toată lumea și orice ați face, fie că sunteți magistrat sau avocat sau ministru, va fi săracă și nefericită, pentru că este limitată, e mică, e mărunță. Doar această idee, când veți avea această idee și veți lucra pentru întreaga omenire, atunci viața voastră capătă sens, capătă slavă. Nimeni nu vă cunoaște, nu sunteți nimic (în exterior), dar în interior trăiți o viață (magnifică) ! Merită ! Eu am găsit asta, am descoperit asta și v-o dau și vouă. Pentru mine așa stau lucrurile: că sunt necunoscut, că nu am nici o posibilitate, că sunt alții care fac războaiele și pacea, să răstoarne lumea, iar eu, nimic. Mie această idee mi-e de-ajuns. Eu sunt deasupra a tot, îi depășesc pe toți oamenii aceia, în inima mea, prin ideea mea. Ideea mea mă așează atât de sus, atât de sus, atât de sus, încât totul pălește. Voi de ce n-ați avea același lucru ? « O - veți spune - este o iluzie, este fals, e un vis ! » Este preferabil să visezi așa și să fii dilatat, fericit, decât să ai gloria și să te sinucizi. Toți se cred în adevăr. Și unde și în ce stare îi aduc aceste biete adevăruri ? Vă puneți această idee în minte și mai vorbim pe urmă despre asta. Întreaga voastră viață va deveni slăvită, plină de sens, colorată. Și cum am găsit eu asta ? Vedeți ? E formidabil. Pentru ce oamenii nu au descoperit (și ei) asta ? Oameni mărunți, niște nimeni. Îl vezi pe câte unul, bietul, nefericitul

de el, când îl vezi... Capul ? În timp ce frații și surorile sunt zero, nu sunt nimic, dar sunt niște divinități pentru că trăiesc cu această idee. Sunt dilatați, dilatați, gata să facă explozie. Devine primejdios ! Este mai bine, vedeți ? Ceea ce vă dau, sunt idei bune. Puneți în mintea voastră această idee de a participa, de a colabora, de a lucra în acest sens și observați-vă apoi: Oh, là, là ! N-ați plătit gazele și lumina ??? Dar mergeți cu capul sus ! Lucrul acesta formidabil !

Ei da, sunt mulți care îmi spun: “Da, Maestre, când suntem cu dvs., când ascultăm conferințele, suntem în asemenea măsură în adevăr, dilatați, împliniți și fericiți. Totul este rezolvat, nu mai există probleme. Dar când ne întoarcem acasă, problemele reapar. Da, mi-au spus asta. Aici nu mai sunt probleme. «Păi, atunci, le-am spus, nu mai trebuie să vă întoarceți acasă ! Iată soluția !»

UN MINUT DE MEDITAȚIE !